ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

23. november 2005 *

Kohtuasjas T-178/05,

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindajad: C. Jackson ja *barrister* M. Hoskins, hiljem R. Caudwell ja M. Hoskins,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: U. Wölker ja X. Lewis, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on nõue tühistada komisjoni 12. aprilli 2005. aasta otsus K(2005) 1081 (lõplik) siseriikliku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava muudatusettepaneku kohta, millest Ühendkuningriik teatas komisjonile vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees J. D. Cooke, kohtunikud R. García-Valdecasas ja I. Labucka,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. oktoobri 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32), artikkel 1 sätestab:

„Käesoleva direktiiviga luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem [...], mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid."

2 Vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 1 töötab iga liikmesriik välja kõnealuse direktiivi artiklis 11 nimetatud iga ajavahemiku kohta siseriikliku kava, milles esitatakse nende saastekvootide üldkogus, mida kavatsetakse kõnealuseks ajavahemikuks eraldada, ja kuidas neid eraldada. Seoses 1. jaanuaril 2005 algava kolmeaastase ajavahemikuga avaldatakse siseriiklik kava ning sellest teatatakse komisjonile ja teistele liikmesriikidele hiljemalt 31. märtsil 2004.

3 Direktiivi 2003/87 artikli 9 lõige 3 on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon võib kolme kuu jooksul pärast seda, kui liikmesriik on siseriikliku saastekvootide eraldamise kava lõike 1 kohaselt esitanud, kava või selle mõne aspekti tagasi lükata põhjusel, et see ei vasta III lisas loetletud kriteeriumidele või artiklile 10. Liikmesriik teeb artikli 11 lõikele 1 või 2 vastava otsuse üksnes juhul, kui komisjon kavandatavad muudatused heaks kiidab. Komisjon peab tagasilükkamise otsust põhjendama."

4 Direktiivi 2003/87 artikli 11 lõikes 1 on sätestatud, et:

„1. jaanuaril 2005 algava kolmeaastase ajavahemiku puhul otsustab iga liikmesriik selleks ajavahemikuks eraldatavate saastekvootide üldkoguse ja nende kvootide eraldamise iga käitise käitajale. See otsus tehakse vähemalt kolm kuud enne kõnealuse ajavahemiku algust ning see põhineb artikli 9 kohaselt väljatöötatud siseriiklikul saastekvootide eraldamise kaval ja on kooskõlas artikliga 10, võttes nõuetekohaselt arvesse üldsuse märkusi."

5 Direktiivi 2003/87 III lisa punktides 9 ja 10 on kriteeriumide kirjeldused sõnastatud järgmiselt:

„9. Kavas nähakse ette, kuidas üldsus võib märkusi esitada, ja see sisaldab teavet korra kohta, mille alusel neid märkusi enne saastekvootide eraldamist käsitleva otsuse tegemist nõuetekohaselt arvesse võetakse.

10. Kava sisaldab loetelu käesolevas direktiivis käsitletud käitistest ja saastekvootide kogustest, mida igale käitisele eraldada kavatsetakse."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

6 Pärast üldsuse kaasamist ja siseriikliku kasvuhoonegaaside saastekvootidega eraldamise kava (edaspidi „eraldamise kava") avaldamist teatas Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (edaspidi „Ühendkuningriik") 30. aprillil 2004 eraldamise kavast komisjonile, märkides sõnaselgelt, et see on esialgne kava. Nimetatud kava punkt 1.13 sätestab:

„Ajavahemikul 2005–2007 on ühenduse süsteemi käitistele eraldatav saastekvootide üldkogus 736 [miljonit süsinikdioksiidi tonni (CO_2)]. See number tuleb uuesti läbi vaadata vastavalt käimasolevatele töödele".

7 Komisjon saatis 9. juunil 2004 Ühendkuningriigile kirja, mis oli sõnastatud järgmiselt:

„[...]

Pärast esimese kontrolli läbiviimist leidis komisjon, et esitatud eraldamise kava oli puudulik, sest [kirja] lisas toodud teavet ei olnud esitatud.

See teave tuleb esitada selleks, et komisjonil oleks võimalik palju hõlpsamini otsustada ettepanekuna esitatud kava üle. Komisjon jätab endale õiguse kujundada oma seisukoht alles pärast seda, kui ta on saanud täiendavat teavet, kuid igal juhul mitte hiljem kui kolme kuu möödudes alates selle teabe kättesaamisest.

See teave tuleb esitada komisjonile kümne päeva jooksul alates käesoleva kirja kuupäevast."

8 9. juuni 2004. aasta kirja I lisa täpsustab puuduoleva teabe. Nimetatud lisa esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon tõdeb, et tööd seoses energia ja heitkoguste prognoosidega jätkuvad ja võivad kaasa tuua prognooside uuesti läbivaatamise nii heitkoguste osas tervikuna kui ka ühenduse saastekvootide kauplemise süsteemiga hõlmatud tegevusalade ja käitiste panuste osas (kava punkt 1.9). Komisjon palub Ühendkuningriigi ametiasutusi teatada nii läbivaadatud prognoosidest kui ka nende tulemusena

kavasse tehtavatest kõikidest muudatustest, sealhulgas probleemidest, mis on loetletud kava punkti 1.9 alapunktides a–f, punktis 1.10 (prognoosid nende gaaside heitkoguste kohta, mis ei ole süsinikdioksiid) ja punktis 1.13 (saastekvootide üldkogus, mida Ühendkuningriik kavatseb eraldada)."

9 Ühendkuningriik edastas 14. juunil 2004 vastuse komisjoni 9. juuni 2004. aasta kirjale. Ühendkuningriik märkis oma vastuse esimeses lõigus, et:

„Süsinikdioksiidi heitkoguste prognoosidega seoses avaldas Ühendkuningriik mai lõpus töödokumendi, milles ta tõi välja nii põhimõttelise tähtsusega hüpoteesid kui ka viimased prognoosid energia ja heitkoguste kohta (selle dokumendi ärakiri on juurde lisatud). Huvitatud isikutel on võimalus esitada oma märkusi töödokumendi kohta kuni 17. juunini 2004. Lõplik otsus prognooside kohta tehakse pärast seda, kui kõik asjakohased märkused on arvesse võetud ning vastatud lahendust vajavatele küsimustele, mis on ära toodud kava punkti 1.9 alapunktides a–f. Komisjonile teatatakse niipea kui võimalik nii lõplikest prognoosidest kui ka nende tulemusena kavasse tehtavatest kõikidest muudatustest."

10 Komisjon võttis 7. juulil 2004 vastu otsuse K(2004) 2515/4 (lõplik) siseriikliku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava kohta, millest Ühendkuningriik teatas komisjonile vastavalt direktiivile 2003/87 (edaspidi „7. juuli 2004. aasta otsus"). Selle otsuse, mis on vastu võetud iseäranis direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel, sisuline osa on sõnastatud järgnevalt:

„Artikkel 1

Ühendkuningriigi alljärgnevad [eraldamise kava] osad ei ole kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ III lisa kriteeriumidega [mida on kirjeldatud punktides] 6 ja 10:

a) teave selle kohta, kuidas suudavad uued osalejad ühenduse süsteemis osalemist alustada;

b) käitiste loetelu ei viita ei Gibraltaril asuvatele käitistele ega saastekvootide kogustele, mida neile soovitakse eraldada.

Artikkel 2

Kui komisjonile esitatakse hiljemalt 30. septembriks järgmised muudatused, siis ta ei esitata [eraldamise kava] osas ühtegi vastuväidet:

a) teave selle kohta, kuidas suudavad uued osalejad ühenduse süsteemis osalemist alustada nii, et see oleks kooskõlas kriteeriumidega, mis on kindlaks määratud direktiivi 2003/87/EÜ III lisas ja sama direktiivi artiklis 10;

b) käitiste loetelu on muudetud nii, et see sisaldab Gibraltaril asuvaid käitisi ja viitab saastekvootidele, mida neile soovitakse eraldada; need saastekvoodid on kindlaks määratud vastavalt [eraldamise kavas] defineeritud meetodile.

Artikkel 3

1. Kui arvestada artiklis 2 mainitud muudatustega, siis ei tohi ületada saastekvootide üldkogust, mida Ühendkuningriik [vastavalt eraldamise kavale] kavaga hõlmatud käitistele ja uutele osalejatele eraldab.

2. [Eraldamise kavasse] võib andmete kvaliteedi parendamise eesmärgil muudatusi ilma eelneva komisjoni heakskiiduta sisse viia juhul, kui need puudutavad üksikutele käitistele eraldatavate saastekvootide ümberjaotamist üldkoguse piires.

3. Komisjonile tuleb teatada kõikidest sellistest [eraldamise kava] muudatustest, mida ei ole nimetatud käesoleva artikli lõikes 2 või artiklis 2, ning komisjon peab need muudatused heaks kiitma vastavalt [direktiivi 2003/87] artikli 9 lõikele 3.

[...]".

11 30. septembril 2004 teavitas Ühendkuningriik komisjoni põhjustest, miks tal ei ole võimalik kinni pidada 7. juuli 2004. aasta otsuse artiklis 2 kindlaksmääratud tähtajast.

12 Ühendkuningriik teatas komisjonile 10. novembril 2004, et ta soovib muuta oma eraldamise kava, et arvesse võtta selles nimetatud tööde tulemusi. Muu hulgas tegi Ühendkuningriik ettepaneku suurendada saastekvootide üldkogust 756,1 miljoni süsinikdioksiidi tonnini.

13 2. detsembri 2004. aasta koosolekul märkis komisjon, et tema arvates on muudatusettepanekud vastuvõetamatud.

14 Ühendkuningriik edastas 23. detsembril 2004 komisjonile nii 7. juuli 2004. aasta otsuse artiklis 2 ette nähtud teabe kui ka täiendava teabe esitatud eraldamise kava muudatusettepanekute kohta.

15 Sama kuupäevaga kirjas palusid Ühendkuningriigi ametiasutused komisjonil vaadata läbi muudetud eraldamise kava.

16 Komisjon teatas 1. veebruari 2005. aasta kirjas, et tema arvates on Ühendkuningriigi eraldamise kava muutmise taotlus vastuvõetamatu.

17 Komisjon võttis 12. aprillil 2005 vastu otsuse K (2005) 1081 (lõplik) eraldamise kava muudatusettepaneku kohta, millest Ühendkuningriik teatas komisjonile vastavalt direktiivile 2003/87 (edaspidi „vaidlustatud otsus"). Komisjon leidis selles otsuses eelkõige, et tulenevalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikest 1 ei saa Ühendkuningriik vastu võtta esialgset kava (3. põhjendus). Lisaks kinnitas ta, et vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3 on Ühendkuningriigil õigus muuta oma eraldamise kava ainult 7. juuli 2004. aasta otsuses välja toodud vastuolude kõrvaldamiseks ning et selle otsuse artikli 3 lõige 1 keelab igasuguse eraldatavate saastekvootide üldkoguse suurendamise (4.–9. põhjendus). Vaidlustatud otsuse artiklis 1 on sätestatud:

„[Eraldamise kava] muudatusettepanek, millest Ühendkuningriik teatas komisjonile 10. novembril 2004 ja mida viimati muudeti 18. veebruaril 2005 ja mis viitas eraldatavate saastekvootide suurendamisele 19,8 [miljoni süsinikdioksiidi tonni ekvivalendi] võrra, on vastuvõetamatu."

Menetlus ja poolte nõuded

18 Ühendkuningriik esitas 5. mail 2005 Esimese Astme Kohtu kantseleile hagiavalduse. Veel samal päeval esitas Ühendkuningriik eraldi dokumendina taotluse, et kohtuasi otsustataks kiirendatud menetluses vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklile 76a. Komisjon esitas oma märkused kiirendatud menetluse taotluse kohta 27. mail 2005.

19 Esimese Astme Kohus (esimene koda) rahuldas taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses 14. juuni 2005. aasta otsusega.

20 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus avada suulise menetluse.

21 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 18. oktoobri 2005. aasta kohtuistungil.

22 Ühendkuningriik palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

23 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

24 Ühendkuningriik esitas ainult ühe väite, mis tuleneb direktiivi 2003/87 ja 7. juuli 2004. aasta otsuse rikkumisest.

Poolte argumendid

25 Esiteks väidab Ühendkuningriik, et vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni seisukoht, mille kohaselt tuleb 30. aprillil 2004 Ühendkuningriigi esitatud eraldamise kava pidada lõplikuks, kuna ei ole lubatud esitada esialgset eraldamise kava, on õiguslikult ekslik.

26 Ühendkuningriik väidab, et nimetatud eraldamise kava esitati sõnaselgelt esialgse kavana ning et komisjon tunnistas seda oma 9. juuni 2004. aasta kirjas, milles ta andis võimaluse muuta saastekvootide üldkogust, mida Ühendkuningriik kavatseb eraldada. Kuna komisjon kiitis seega heaks esialgse kava esitamise, siis ei ole tal hiljem vaidlustatud otsuses lubatud asuda teistsugusele seisukohale.

27 Ühendkuningriik rõhutab, et vastavalt direktiivi 2003/87 artiklile 9 puudub komisjonil pädevus määrata kindlaks selliste saastekvootide üldkogust, mida liikmesriik saab eraldada, ning et komisjon ei saa väita, et saastekvootide üldkogus määratakse kindlaks lähtuvalt kavandatavast kogusest, mille kohta Ühendkuningriik ettepaneku esitas.

28 Lisaks leiab Ühendkuningriik, et komisjoni otsus käsitleda antud asjas esialgset eraldamise kava lõpliku kavana muudab omavahel seosetuks saastekvootide üldkoguse ja nende saastekvootide esialgses kavas kirjeldatud eraldamise meetodi, kusjuures mõlemad on eraldamise kava olulised osad (vt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõige 1). Esialgset eraldamise kava ei saa pidada lõplikuks ega lõplikuna ka käsitleda.

29 Teiseks on vaidlustatud otsus õiguslikult ebatäpne, kuna selle põhjal võib arvata, et liikmesriik ei saa sisse viia muudatust, mida komisjon ei ole oma otsusega heaks kiitnud direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel (vt vaidlustatud otsuse 8. põhjendus).

30 Vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 1 peab esialgses kavas, mille liikmesriik komisjonile esitab, olema ära märgitud ainult saastekvootide üldkogus, mida „kavatsetakse" eraldada. Tegemist on sellise „kavatsusega", mida komisjon kontrollib vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3. Ometi peab liikmesriik tegema otsuse saastekvootide üldkoguse kohta, mida ta „eraldab", alles pärast komisjoni otsuse vastuvõtmist ja üldsuse märkustega arvestamist (vt direktiivi 2003/87 III lisa punkt 9). Seega tuleneb direktiivist 2003/87, et eraldamise kava, sealhulgas selles ette nähtud saastekvootide üldkogust, saab muuta alles pärast seda, kui komisjon on direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel otsuse teinud.

31 Ühendkuningriik lisas esiteks, et vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 1 tuleb kaasata üldsust seoses komisjonile esitatava eraldamise kavaga ning teiseks, et direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 kohaselt tuleb enne saastekvootide eraldamise kohta käiva otsuse vastuvõtmist võtta arvesse üldsuse märkusi (vt sama direktiivi III lisa punkt 9). Üldsuse kaasamise ulatust ja tähtsust kinnitab komisjoni 7. jaanuari

2004. aasta teatis suuniste kohta, mille eesmärk on aidata liikmesriike direktiivi 2003/87 III lisas toodud kriteeriumide rakendamisel, ning vääramatu jõu asjaolude kohta [KOM (2003) 830 (lõplik); edaspidi „7. jaanuari 2004. aasta teatis"] jagu 2.1.9 (punktid 93–96).

32 Ühendkuningriigi sõnul tuleneb eespool mainitust, et direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel vastu võetud komisjoni otsus ei takista ega piira üldsuse märkustega arvestamist, mida nõuab direktiivi 2003/87 artikli 11 lõige 1 ja III lisa punkt 9.

33 Vaidlustatud otsuses esitatud väide, mille kohaselt saavad asjaomased liikmesriigid ainult parandada oma eraldamise kava puudujääke juhul, kui on vastu võetud otsus direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel, on vastuolus teiste juhtumite puhul väljendanud komisjoni seisukohaga (vt 7. juuli 2004. aasta otsused, mis puudutavad Taani Kuningriiki, Iirimaad, Madalmaade Kuningriiki, Sloveenia Vabariiki ja Rootsi Kuningriiki). Olgugi et komisjon ei toonud välja ühtegi puudujääki seoses nimetatud liikmesriikide poolt temale esitatud eraldamise kavadega, oli vastavalt iga liikmesriigi osas tehtud otsusele sõnaselgelt lubatud komisjonile teatada hilisematest muudatustest. Vaadeldavad muudatused ei saanud puudutada üksnes komisjoni poolt väljatoodud puudujääke, kuna puudujääke ei esinenud.

34 Kolmandaks väidab Ühendkuningriik, et vastupidi sellele, mida võib välja lugeda vaidlustatud otsusest (9. põhjendus), on vastavalt 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõikele 3 temal lubatud teatada komisjonile kõikidest muudatustest, sealhulgas sellistest, millega kaasneb eraldatavate saastekvootide üldkoguse suurendamine. Ühendkuningriik täpsustab, et 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 sõnastus kinnitab tema tõlgendust. Tegelikult ei keela kõnealuse otsuse artikli 3 lõige 1 teatada komisjonile sellisest muudatusest, millest võiks tuleneda saastekvootide üldkoguse suurendamine. Otsuses on ainult märgitud, et sellise muudatuse puudumisel ei saa Ühendkuningriik ületada saastekvootide üldkogust, mis on kirjas tema eraldamise kavas. 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõikes 2 on märgitud, et Ühendkuningriigil

on lubatud kavasse sisse viia teatavad muudatused, mis ei suurenda saastekvootide üldkogust, ilma komisjoni heakskiiduta. Lõpuks on kõnealuse otsuse artikli 3 lõikes 3 väljendatud üldiselt seda, et komisjonile tuleb teatada kõikidest sellistest muudatustest, mida ei ole nimetatud sama otsuse artiklis 2 ja artikli 3 lõikes 2, ning et need muudatused peab komisjon heaks kiitma vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3. Antud sõnastus on piisavalt üldine selleks, et see puudutaks ka selliseid muudatusi, mis võivad kaasa tuua eraldatavate saastekvootide üldkoguse suurendamise.

35 Esiteks tunnistab komisjon, et Ühendkuningriik väitis, et kava, mille ta alguses esitas, oli esialgne. Komisjon väidab, et tema 9. juuni 2004. aasta taotlusel edastas Ühendkuningriik 14. juuni 2004. aasta kirjaga nõutava täiendava teabe. Komisjon järeldas sellest, et eraldamise kava, sealhulgas saastekvootide üldkogust puudutavad numbrid, olid lõplikud (vt 7. juuli 2004. aasta otsuse 1. põhjendus).

36 Vastupidi Ühendkuningriigi väitele (vt eespool punkt 25) märgib komisjon, et kui liikmesriik esitab eraldamise kava, mille kohta komisjon palub esitada täiendavat teavet, siis seda kava loetakse lõpetamatuks seni, kuni nimetatud teave ei ole komisjonini jõudnud. Alles pärast seda, kui liikmesriik on edastanud kogu teabe, mida komisjon peab vajalikuks kava lõplikuna käsitlemiseks, hakkab kolmekuuline tähtaeg kulgema.

37 Komisjoni sõnul teadis Ühendkuningriik, et pärast Ühendkuningriigi 14. juuni 2004. aasta kirja kättesaamist käsitleb komisjon eraldamise kava lõplikuna ning teeb 7. juulil 2004 lõpliku otsuse. Tegelikult oli Ühendkuningriik väljendanud soovi osaleda esimeste eraldamise kava kohta käivate otsuste tegemisel selleks, et anda oma panus nii kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemisse, üldisesse võitlusesse kliimamuutuste vastu kui ka ühtlasi olla eeskujuks teistele liikmesriikidele (vt 14. juuni 2004. aasta kiri ja teatud väljavõtted Department for Environment, Food

and Rural Affairs, edaspidi „DEFRA", Interneti-leheküljelt). Seda soovi silmas pidades ei oleks Ühendkuningriigil saanud olla sellist õiguspärast ootust, et komisjon teeks hilisema „lõpliku" otsuse tema kava kohta selleks, et arvesse võtta uut teavet, mida hiljem võidakse esitada.

38 Komisjon lisab, et ainsad lubatud muudatused pärast 7. juuli 2004. aasta otsuse tegemist oleksid olnud need, mis on defineeritud otsuse artiklis 3. Kõik muudatused, mis tooksid kaasa saastekvootide üldkoguse ületamise, on sõnaselgelt välistatud, kuna komisjoni eraldamise kava kohta käivad otsused peavad tagama teatava kindluse nii saastekvootidega kauplemise süsteemi üldise sidususe kui ka saastekvootide turu nõuetekohase toimimise osas, kuivõrd sellel turul sõltub hind suurel määral saastekvootide üldkoguse stabiilsusest. Komisjon leiab, et Ühendkuningriigi saastekvootide üldkoguse stabiilsuse olulisust kogu süsteemi nõuetekohase toimimise seisukohalt saab tuletada Ühendkuningriigile omistatud koguse suurusest võrreldes teiste liikmesriikide kogustega.

39 Teiseks rõhutab komisjon, et direktiivi 2003/87 eesmärk on saastekvootidega kauplemise süsteemi loomine, mis jõustub alates 1. jaanuarist 2005 (vt direktiivi artikkel 4, artikli 9 lõige 1 ja artikli 11 lõige 1). Ta leiab, et sellest eesmärgist tulenevalt peab tõlgendama mõistet „muudatused", mis esineb selle direktiivi artikli 9 lõikes 3 ning 7. juuli 2004. aasta otsuse artiklis 2 ja artikli 3 lõikes 3. Jõustumise kuupäeva, st 1. jaanuar 2005 lähenedes ei saa liikmesriigid komisjoni sõnul esitada „muudatusi", mis vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3 ei kuulu selle otsuse kohaldamisalasse, mille adressaadid nad on. Selles sättes vaadeldavad muudatused piirduvad adressaatide jaoks nende vastuolude kõrvaldamisega, mille on välja toonud komisjon sama sätte alusel vastu võetud otsuses, antud asjas nimelt 7. juuli 2004. aasta otsuses.

40 Edasi väidab komisjon, et teave, mis on saadud üldsuse kaasamise tulemusena enne eraldamise kava esitamist, on olulise tähtsusega nii saastekvootide üldkoguse kindlaksmääramise kui ka temale esitatava kava teiste osade seisukohalt. Kui komisjoni otsus on kord juba tehtud, siis teistkordne üldsuse kaasamine saab toimuda ainult andmete muutmise ning võimalik, et üldkoguse piires saastekvootide ümberjaotamise eesmärgil, kuid mitte üldkoguse suurendamise eesmärgil (vt direktiivi 2003/87 III lisa punkt 9 ja 7. jaanuari 2004. aasta teatis, punktid 94–96). Tegelikult saab üldsuse teistkordne kaasamine puudutada ainult viisi, kuidas kohaldamisala piires täita komisjoni eraldamise kava kohta tehtud otsust ning aspekte, mille puhul liikmesriigid saavad teostada oma kaalutlusõigust.

41 Juhul kui see oleks teisiti, tekiks oht järjestikusteks üldsuse kaasamisteks ja komisjoni uute otsuste langetamiseks. Selline ebakindlus kahjustaks saastekvootide turgu, mis nõuab saastekvootide üldkoguse stabiilsust, muutes turu nõuetekohase toimimise võimatuks.

42 Komisjon märgib, et Ühendkuningriik on ainus liikmesriik, kes on taotlenud pärast teistkordset üldsuse kaasamist saastekvootide üldkoguse suurendamist. Lisaks ei ole Ühendkuningriigi argumentatsioon antud asja puhul kooskõlas DEFRA Interneti-leheküljel oleva teabega, mis puudutab käitiste loetelu esitamist komisjonile 14. juunil 2004 ja mille kohaselt võidakse pärast viimaseid üldsuse kaasamisi teha nende numbrite suhtes tehnilisi, st olemuselt väga piiratud parandusi.

43 Komisjon leiab, et isegi pärast komisjoni otsust ei saa liikmesriik taganeda tema poolt teatatud kavatsusest lihtsalt seetõttu, et tegemist oli kõigest „kavatsusega". Komisjon tõdeb, et direktiivis 2003/87 on kasutatud väljendit „kavatseb eraldada" seetõttu, et alles pärast komisjoni otsuse tegemist on liikmesriigil õigus muuta see kavatsus lõplikuks otsuseks.

44 Kolmandaks märgib komisjon, et 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 kitsas tõlgendamine on vajalik selleks, et võimaldada ühenduse saastekvootidega kauplemise süsteemil panustada võitlusesse kliimamuutuste vastu.

45 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõikes 1 on selgelt märgitud, et eraldatavat üldkogust ei saa ületada ning selle otsuse artikli 3 lõiget 3 ei saa võtta aluseks selle üldkoguse muutmisel. Majanduslikult saab sellist toimimist õigustada sellega, et saastekvootide üldkoguse stabiilsus on olulise tähtsusega saastekvootidega kauplemise süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks. Tegelikult tuleneb artikli 3 lõikest 3 Ühendkuningriigile teatav kaalutlusõigus võtta tuvastatud vastuolude kõrvaldamiseks meetmeid, mis erinevad nendest, mida komisjon on juba tingimuslikult heaks kiitnud vastavalt artiklile 2, kuid neid meetmeid saab võtta ainult saastekvootide vajaliku ümberjaotamise eesmärgil.

46 Komisjon täpsustab, et 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõiget 3 tuleb vaadelda koostoimes üldarvudega, mis on kindlaks määratud sama otsuse artikli 3 lõike 1 alusel. Nimetatud otsuse artiklist 3 tuleneb, et Ühendkuningriik oli jätnud endale selgelt defineeritud võimaluse jaotada vabalt ümber saastekvoote eraldamise kavas loetletud käitistele ja uutele osalejatele. Komisjon tõdeb, et järelikult ei olnud Ühendkuningriik sunnitud taotlema saastekvootide üldkoguse suurendamist. Nende liikmesriikide seast, kellele oli adresseeritud seda sama artikli 3 lõiget 3 sisaldav otsus, oli Ühendkuningriik ainus, kes järeldas, et selle sätte alusel saab suurendada saastekvootide üldkogust.

47 Komisjon lisas, et sellisel juhul, kui ta ei ole oma lõplikus otsuses tuvastanud ühtegi vastuolu seoses eraldamise kavaga, tuleb artikli 3 lõiget 3 (või sellega samaväärset) tegelikult käsitleda üleliigsena. Ta märgib, et seda sätet ei jäetud tekstist välja

põhjusel, et kõikide vastuolude kõrvaldamise lahendus leiti alles otsustusmenetluse viimases staadiumis. Ta lisab, et niipea kui leiti, et see säte on üleliigne, kustutati see järjekindlalt otsustest, mis võeti vastu alates detsembrist 2004.

48 Komisjon väidab, et ta ei esitanud vastuväiteid seoses sellega, et Ühendkuningriikide eraldamise kavaga loodi uute osalejate reserv, mis on oluliselt suurem teiste liikmesriikide omast. Heakskiidetud saastekvootide üldkogus, mis koosneb nii olemasolevatele käitistele kui ka uutele osalejatele eraldatavatest saastekvootidest, andis Ühendkuningriigile märkimisväärse paindlikkuse eraldada 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõike 2 alusel uute osalejate reservi saastekvoote olemasolevatele käitistele juhul, kui see osutub vajalikuks andmete kvaliteedi parendamisel.

49 Lõpuks rõhutab komisjon, et 9. juuni 2004. aasta kirja ei saa kasutada saastekvootide üldkoguse suurendamise õigustamiseks. See kiri on varasem 7. juuli 2004. aasta otsusest ning järelikult ei saa sellele tuginedes õigustada muudatusi, mis leidsid aset pärast selle otsuse vastuvõtmist. Seega ei saa Ühendkuningriik rõhuda mitte mingisugusele õiguspärasele ootusele seoses 7. juuli 2004. aasta otsuse erineva tõlgendusega.

Esimese Astme Kohtu hinnang

50 Vaidlustatud otsusest selgub, et komisjon lükkas vastuvõetamatuse tõttu tagasi Ühendkuningriigi 10. novembril 2004 esitatud eraldamise kava muudatusettepanekud põhjusel, et nendega kaasneb komisjoni 7. juuli 2004. aasta otsusega heakskiidetud saastekvootide üldkoguse ületamine. Seetõttu leidis komisjon, nagu ta kohtuistungil kinnitas, et ta ei pea uurima Ühendkuningriigi muudatusettepaneku põhjendatust ning iseäranis selle kooskõla direktiivi 2003/87 III lisas sätestatud kriteeriumidega või sama direktiivi artikli 10 sätetega.

51 Selleks et kindlaks teha, kas komisjonil oli õigus lükata muudatused vastuvõetamatuse tõttu tagasi, tuleb ennekõike uurida komisjoni ja liikmesriikide rolli ja pädevust direktiivi 2003/87 ja iseäranis selle artiklite 9–11 kehtestatud korra raames.

52 Direktiivi 2003/87 peamine eesmärk on kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi kehtestamine alates 1. jaanuarist 2005. See süsteem rajaneb eraldamise kavadel, mille liikmesriigid on välja töötanud nimetatud direktiivis ette nähtud kriteeriumide alusel. Iga liikmesriik on kohustatud välja töötama esimese eraldamise kava 1. jaanuaril 2005 algavaks kolmeaastaseks ajavahemikuks. See eraldamise kava tuleb avaldada ja sellest tuleb teatada komisjonile ja teistele liikmesriikidele hiljemalt 31. märtsil 2004 direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 1 alusel. Eraldamise kavas esitatakse saastekvootide üldkogus, „mida kavatsetakse kõnealuseks ajavahemikuks eraldada ja kuidas neid eraldada" (vt eespool punkt 2).

53 Iga liikmesriik teeb kolm kuud enne kõnealuse ajavahemiku algust, nimelt enne 1. oktoobrit 2004 direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 alusel lõpliku otsuse eraldatavate saastekvootide üldkoguse kohta ja selle kohta, kuidas neid asjaomastele käitistele eraldatakse. Sama sätte kohaselt on liikmesriigid kohustatud tuginema vastavate lõplike otsuste vastuvõtmisel eraldamise kavadele, mis on välja töötatud direktiivi 2003/87 artikli 9 kohaselt (vt eespool punkt 4).

54 Vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3 võib komisjon kolme kuu jooksul pärast eraldamise kava esitamist tagasi lükata kava või kõik selle aspektid (vt eespool punkt 3). Kõnealuses sättes on täpsustatud, et tagasilükkamise põhjus saab olla eraldamise kava vastuolu direktiivi 2003/87 III lisa kriteeriumidega või sama direktiivi artikliga 10. Tuleb mainida, et nimetatud direktiiv ei näe ette eraldamise kava tagasilükkamise teisi põhjuseid.

55 Liiatigi, nagu komisjon kohtuistungil väitis, ei sisalda direktiivi 2003/87 artikli 9 lõige 3 sõnaselget komisjoni kohustust teha eraldamise kava kohta positiivne otsus juhul, kui ei esine eraldamise kava või selle kõikide aspektide tagasilükkamise põhjust. Juhul kui komisjon ei teata asjaomasele liikmesriigile eraldamise kavast kolme kuu jooksul pärast selle esitamist, tuleb seda käsitleda nii, et komisjon on selle heaks kiitnud ning kava ei tohi muuta enne, kui komisjon on selle vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikele 3 eelnevalt heaks kiitnud.

56 Direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 alusel vastu võetud liikmesriigi lõplik otsus eraldatavate saastekvootide üldkoguse kohta ja selle kohta, kuidas neid asjaomastele käitistele eraldatakse, on allutatud direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikes 3 ette nähtud tingimusele, mis seisneb selles, et komisjon peab heaks kiitma kõik esitatud eraldamise kava muudatusettepanekud. Tuleb rõhutada, et direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 teine lause ei kehtesta ühtegi piirangut lubatud muudatuste kohta (vt eespool punkt 3). Seega peab vastupidiselt komisjoni väitele igast muudatusest, olgu see kas liikmesriigi enda algatusel esitatud muudatusettepanek või selline muudatus, mida on komisjon vajalikuks pidanud eraldamise kava vastuolu kõrvaldamiseks, teatama komisjonile, kes peab iga muudatuse heaks kiitma enne, kui muudetud eraldamise kava saab käsitleda direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 kohaselt tehtava liikmesriigi otsuse kehtiva alusena.

57 Seda, et eraldamise kava muudatused ei piirdu eraldamise kava vastuolude kõrvaldamiseks esitatud komisjoni muudatustega, kinnitab asjaolu, et liikmesriik on kohustatud vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 11 lõikele 1 ja III lisa punktile 9 võtma arvesse üldsuse märkusi pärast esmakordset eraldamise kavast teavitamist ning enne sama direktiivi artikli 11 lõike 1 alusel lõplikku vastuvõtmist. Üldsuse kaasamisel puuduvad tagajärjed ja üldsuse märkused jäävad tähelepanuta juhul, kui

lubatud eraldamise kava muudatused, mis esitatakse pärast direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikes 3 ette nähtud kolmekuuse tähtaja möödumist või pärast kõnealuse artikli alusel komisjoni otsuse vastuvõtmist, piirduvad ainult komisjoni esitatutega.

58 Komisjon rõhutab asjaolu, et teistkordse üldsuse kaasamise tulemusena esitatud märkuste eesmärk saab olla ainult andmete muutmine ja võimalik, et saastekvootide ümberjaotamine üldkoguse piires, kuid mitte üldkoguse suurendamine (vt eespool punkt 40). Seda argumenti ei toeta ei direktiivi 2003/87 artikli 11 lõige 1 ega ka III lisa punkt 9. Lisaks ei näe komisjon oma 7. jaanuari 2004. aasta teatises ette mitte mingisugust piirangut üldsuse teistkordse kaasamise eesmärgi osas. Tegelikult tuleneb nii nimetatud teatise punktist 95 kui ka punktist 96, et „liikmesriik peab komisjonile teatama kõikidest muudatustest, mida ta kavatseb kavasse sisse viia pärast üldsuse kaasamist, mis leiab aset pärast eraldamise kava avaldamist ja sellest komisjonile teatamist, ning enne artikli 11 alusel oma lõpliku otsuse tegemist". On võimalik, et üldsuse kaasamine toob ilmsiks kas arvutusvead või võimaldab saada uut teavet, nii et selle tõttu tuleb eraldatavat üldkogust suurendada. Sellist suurendamist ei välista ei direktiivi 2003/87 sõnastus ega selle olemus ja eesmärgid.

59 Isegi juhul, kui komisjonil oli õigus, kui ta väidab, et teistkordne üldsuse kaasamine saab puudutada ainult üksikutele käitistele saastekvootide eraldamist, ei tõendanud ta seda, miks muudatused, mis käivad üksikutele käitistele saastekvootide eraldamise kohta ja mis selguvad pärast üldsuse teistkordsest kaasamist, ei võiks tingida eraldatava üldkoguse muutmist. Näiteks juhul, kui ühele käitisele eraldati vajaminevast väiksem saastekvoot, samas kui samaväärne konkureeriv käitis sai õige saastekvoodi, ei ole välistatud, et esimese käitise saastekvooti tuleb parandada, mistõttu tuleb muuta ka üldkogust.

60 Tuleb lisada, et direktiivi 2003/87 eesmärk on Euroopa turu rajamine kasvuhoonegaaside saastekvootidele, pidurdades võimalikult vähe majandusarengut ja tööhõivet (direktiivi 2003/87 artikkel 1 ja 5. põhjendus). Järelikult, olgugi et vastavalt Kyoto protokollist ühendusele ja liikmesriikidele tulenevale kohustusele on direktiivi eesmärk kasvuhoonegaaside vähendamine, tuleb eesmärk saavutada nii hästi kui võimalik Euroopa majanduse vajadusi arvesse võttes. Seetõttu peavad direktiivi 2003/87 alusel koostatud eraldamise kavad lähtuma direktiiviga 2003/87 hõlmatud käitistele ja tegevusvaldkondadele eraldatavate saastekvootide kohta käivatest õigetest andmetest ja õigest teabest. Juhul kui eraldamise kava rajanes osaliselt teatavate tegevusvaldkondade või teatavate käitiste heitmekoguste taseme kohta käival ebaõigel teabel või ekslikel hinnangutel, siis peab asjaomasel liikmesriigil olema võimalus eraldamise kava muudatusettepanekute, sealhulgas eraldatavate saastekvootide üldkoguse kohta, tegemiseks selleks, et leida probleemidele lahendus enne, kui need hakkavad turule mõju avaldama. Sellest hoolimata peab komisjon direktiivi keskkonnaalaste eesmärkide täitmise tagamise eesmärgil tuvastama, kas liikmesriigi poolt ettepanekuna esitatud muudatused on kooskõlas direktiivi 2003/87 III lisas sätestatud kriteeriumidega või artikliga 10.

61 Seetõttu tuleb direktiivi 2003/87 sõnastusest ning sama direktiiviga loodava süsteemi ülesehitusest ja eesmärkidest järeldada, et komisjon ei saa piirata liikmesriigi õigust ei muudatusettepanekute tegemise ega muudatuste kategooriate osas. See küsimus erineb küsimusest, kas kõnealused muudatused on kooskõlas direktiivi 2003/87 III lisas toodud kriteeriumidega ja artikliga 10.

62 Komisjon tugineb oma 7. juuli 2004. aasta otsusele selleks, et kinnitada argumenti, et võimalike muudatuste ulatus on piiratud ning iseäranis selleks, et põhjendada saastekvootide, mida liikmesriik kavatseb eraldada, üldkoguse muutmise keeldu. Ta täpsustab, et 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõige 1 sätestab sõnaselgelt eraldatava üldkoguse muutmise keelu.

63 Seda argumenti ei saa vastuvõetavaks pidada. Nii direktiivi 2003/87 sõnastusest kui ka sama direktiiviga loodava süsteemi ülesehitusest ja eesmärkidest järeldub, et Ühendkuningriigil oli õigus esitada kava muudatusettepanekuid pärast komisjonile kavast teatamist ja enne artikli 11 lõike 1 alusel lõpliku otsuse vastuvõtmist ning et komisjonil ei ole õigust takistada liikmesriiki selle õiguse teostamisel direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel tagasilükkamise otsuse tegemisel (vt eespool punktid 54–61).

64 Lisaks on see komisjoni väide vastuolus tema 7. juuli 2004. aasta otsuse sõnastusega. Esiteks, nagu komisjon kohtuistungil väitis, tuleneb selle otsuse artikli 2 punktist b, et need eraldamise kava muudatused, mis on vajalikud Gibraltaril asuvate käitiste olukorraga toimetulekuks, võivad tingida saastekvootide üldkoguse suurendamise. Tegelikult on nimetatud otsuse artikli 3 lõikes 1 sõnaselgelt sätestatud võimalus, mis seisneb selles, et tulenevalt artiklis 2 nimetatud muudatustest, võib ilma komisjoni eelneva heakskiiduta suurendada üldkogust (vt eespool punkt 10). Seega on komisjon vähemalt kaudselt tunnistanud, et sellise muudatuse tegemine ei ole vastuolus direktiivi 2003/87 III lisaga kehtestatud kriteeriumidega. Sellest võib järeldada, et komisjoni väited on vastuolulised, kuna ühest küljest ta lubab suurendada eraldatavate saastekvootide üldkogust kõrvaldamaks eraldamise kava puudujääke, mille komisjon ise on välja toonud, samas kui ta teisest küljest keeldub asjaomase liikmesriigi esitatud taoliste muudatustega arvestamast.

65 Teiseks ei piira 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõige 3, millega kohaldatakse otse direktiivi 2003/87 artikli 9 lõiget 3, selliste muudatuste ulatust, mis on lubatud enne direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 alusel tehtava lõpliku otsuse vastuvõtmist. Kui

lubatud muudatused, mis ei eelda komisjoni heakskiitu, on ette nähtud 7. juuli 2004. aasta otsuse artiklis 2 ja artikli 3 lõikes 2, siis otsuse artikli 3 lõige 3 näeb ette „kõik" teised muudatused, sealhulgas eraldatavate saastekvootide üldkoguse muudatuse. Lisaks on komisjoni poolt väidetu vastuolus 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõikes 1 sätestatuga, mis viitab ainult sellele, et vastava muudatuse puudumisel ei tohi Ühendkuningriik eraldatavate saastekvootide üldkogust ületada.

66 Komisjon märgib, et 7. juuli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõige 3 andis Ühendkuningriigile võimaluse eraldamise kava vastuolude kõrvaldamiseks läbi selliste meetmete võtmise, mis erinevad artikliga 2 sätestatutest. Igatahes, nagu mainis Ühendkuningriik, kiitis komisjon heaks teiste liikmesriikide eraldamise kavad ning olgugi et komisjon ei toonud kavadega seoses välja puudujääke, sisaldasid tema otsused artikli 3 lõikega 3 analoogset sätet. Sellest järeldub, vastupidiselt komisjoni väidetule, et nimetatud sätte alusel oli lubatud teha ettepanekuid ka selliste muudatuste osas, mis erinesid seoses komisjoni poolt välja toodud puudujääkidega tehtavatest muudatustest.

67 Komisjoni väite kohaselt tuleb välistada kõik muudatused, millega kaasneb saastekvootide üldkoguse suurendamine, kuna need võivad avaldada ebasoodsat mõju turu stabiilsusele (vt esspool punktid 38 ja 45). Tuleb sedastada, et komisjon ei ole seda argumenti nõuetekohaselt põhjendanud.

68 Tegelikult on komisjoni väited, mille kohaselt võivad muudatusettepanekud tuua kaasa tõsiseid tagajärgi saastekvootide nappivale kogusele ja avaldada olulist mõju turuhinnale, liialdatud. Selge on see, et Ühendkuningriik teatas komisjonile

30. aprillil 2004 eraldamise kavast, milles ta sõnalselgelt märkis, et tema esialgne kavatsus on eraldada ajavahemikuks 2005–2007 saastekvoote üldkoguses 736 miljonit süsinikdioksiidi tonni (vt eespool punkt 6). Järgmisena tegi Ühendkuningriik 10. novembril 2004 komisjonile ettepaneku suurendada saatekvootide üldkogust 736-lt 756,1-le miljonile süsinikdioksiidi tonnile (vt eespool punkt 12), st 2,7% võrra. Kuna Ühendkuningriik avaldas samal ajal üldsuse märkuste eesmärgil selle muudatuse, siis järelikult teavitati huvitatud pooli sellest suurendamisest seitse nädalat enne turu avanemist.

69 Lisaks tunnistas komisjon oma 7. juuli 2004. aasta otsuses, et eraldatavate saastekvootide üldkoguse muudatused võivad osutuda vajalikeks isegi pärast turu avanemist, sõltumata direktiivi 2003/87 artiklis 29 sätestatud vajadusest muuta eraldamise kava seoses vääramatu jõuga. Komisjon nägi nimetatud otsuse 8. põhjenduses konkreetselt ette võimaluse muuta eraldatavate saastekvootide üldkogust seoses käitistega, mis arvatakse ühenduse süsteemist välja enne 31. detsembrit 2006 direktiivi 2003/87 artikli 27 alusel. Järelikult on komisjoni väite puhul, mille kohaselt on turu stabiilsus käsk, tegemist liialdusega, iseäranis enne turu avanemist esitatud muudatusettepanekute osas, ning seetõttu tuleb see väide tagasi lükata.

70 Lähtuvalt sellise turu kontekstist, kus vastavalt komisjoni 20. juuni 2005. aasta pressiteatele eraldasid liikmesriigid 6572 miljonit süsinikdioksiidi tonni, ei suutnud komisjon igatahes selgitada, kuidas üldkoguse suurendamine 20,1 miljoni süsinikdioksiidi tonni võrra, millest teatati seitse nädalat enne turu avanemist, võiks turgu destabiliseerida. Tuleb märkida, et 10. novembril 2004, mil Ühendkuningriik esitas asjaomased muudatusettepanekud, ei olnud komisjon veel vastu võtnud otsust üheksa liikmesriigi eraldamise kava kohta direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel.

71 Komisjon tugineb kaudselt asjaolule, et Ühendkuningriik oleks pidanud enne 30. septembrit 2004 tegema direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 alusel otsuse ning et pärast selle kuupäeva möödumist ei ole Ühendkuningriigil enam õigust esitada eraldamise kava muudatusettepanekuid. Siinkohal tuleb mainida, et kuigi vaidlustatud otsuse 6. põhjendus viitas sellele asjaolule, ei olnud see tagasilükkamise põhjuseks. Muudatused lükati vastuvõetamatutena tagasi põhjusel, et need ületasid 7. juuli 2004. aasta otsusega kehtestatud üldkoguseid.

72 Liiatigi ei tekita vaidlust asjaolu, et Ühendkuningriik tegutses heas usus, jätkates nii tööd seoses oma eraldamise kavaga pärast sellest komisjonile teatamist kui ka täpsete andmete kogumist seoses direktiiviga hõlmatud tegevusvaldkondade heitkoguste prognoosimisega. Ühendkuningriigi alalisele esindusele adresseeritud 11. oktoobri 2004. aasta kirjas viitas komisjon pärast seda, kui ta oli märkinud, et Ühendkuningriik ei pidanud kinni 30. septembri 2004. aasta tähtajast, „edule, mida teie ametkond on saavutanud seoses otsuse tingimuste täitmisega" ning palus ametkonda esitada komisjonile vajalik teave nii kiiresti kui võimalik. Kui arvestada komisjoni suhtumist, siis ei saa ta väita, et 30. septembri 2004. aasta tähtaeg oli rangelt kindlaks määratud seoses liikmesriikide muudatusettepanekute esitamisega direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel.

73 Seoses Ühendkuningriigi argumendiga, mille kohaselt oli eraldamise kava, millest ta alguses komisjoni teavitas, esialgne, piisab, kui mainida, et nüüd, kui on tuvastatud, et asjaomasel liikmesriigil oli õigus esitada komisjonile muudatusettepanekuid pärast direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikes 3 sätestatud kolmekuulise tähtaja möödumist või pärast selle artikli alusel otsuse vastuvõtmist, ei oma tähtsust asjaolu, et eraldamise kava oli „esialgne", kui sellest esmakordselt komisjonile teatati. Komisjon märgib, et liikmesriik ei saa lõpetamata eraldamise kava esitamise tõttu määramata tähtajaks edasi lükata direktiivi 2003/87 artikli 9 lõike 3 alusel komisjoni otsuse vastuvõtmist. Juhul kui kava on kas lõpetamata või „esialgne", on komisjonil

õigus kava tagasi lükata kas vastuolude tõttu direktiivis 2003/87 sätestatud kriteeriumidega või kui kavast tulenevalt ei saa komisjon hinnata selle kooskõlalisust nimetatud kriteeriumidega. Sellises olukorras, kus komisjon on eraldamise kava tagasi lükanud, on komisjonil õigus kohustada liikmesriiki esitama uut ja lõplikku eraldamise kava enne, kui ta teeb otsuse direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 alusel. Vastupidiselt komisjoni väitele puudub igasugune põhjus arvata, et lõpetamata eraldamise kavast teatamine avaldab mõju nii, et direktiivi 2003/87 artikli 9 lõikes 3 sätestatud kolmekuuline tähtaeg kava tagasilükkamiseks ei saa hakata kulgema.

74 Eeltoodut arvesse võttes tuleb teha järeldus, et komisjon on teinud õigusliku vea, kuna ta lükkas Ühendkuningriigi muudatused vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Seega tuleb Ühendkuningriigi ainus väide vastu võtta ning vaidlustatud otsus tühistada.

Kohtukulud

75 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud kostja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt kostja nõudele komisjoni kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. **Tühistada komisjoni 12. aprilli 2005. aasta otsus K(2005) 1081 (lõplik) siseriikliku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava muudatusettepaneku kohta, millest Ühendkuningriik komisjonile teatas.**

2. **Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Ühendkuningriigi kohtukulud.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. novembril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

R. García-Valdecasas